

vative Folkeparti ikke kan stemme for beslutningsforslaget, men det er jo bl.a. også, fordi sådan et beslutningsforslag normalt er noget, man pålægger regeringen at gøre, og eftersom regeringen af sig selv næsten har påtaget sig at gøre noget, der stort set er det samme, vil jeg nøjes med at afvente, at regeringen gør det.

Det, som jeg synes er vigtigt for integrationsprogrammer og selve politikken, er, at den skal være smidig, mere smidig, end den har været indtil nu. Det er godt, at der mange steder står ordet individuel, at man altså tager hensyn til den enkelte. Det er godt, at der er lagt op til samspil mellem sprogindlæring og arbejde, for jeg tror på, at hvis man bare kan en lille bitte smule af et sprog og så kommer ud på en arbejdsplads, hvor man møder mennesker, som taler det sprog, ja, så kommer man lettere i gang med det.

Hvis jeg tog til London et par måneder, så er jeg sikker på, at jeg ville blive ret god til at tale engelsk. Det bliver jeg ikke, hvis jeg går i skole i Danmark for at lære det.

Det, som for Det Konservative Folkeparti er meget vigtigt også i denne her sag, er, at nok skal vi være lige for loven, men vi skal også anerkende, at forskellige mennesker skal behandles forskelligt; bl.a. når de kommer med vidt forskellige forudsætninger, skal de ikke igennem et standardiseret integrationsforløb. Jeg synes også, der i Socialdemokratiets forslag nu er lagt op til, at man i meget højere grad vil tage individuelle hensyn.

Hvis sådan et projekt skal være vellykket, så er det godt, hvis alle gode kræfter hjælper med. Det kan kun lykkes, hvis alle gode kræfter hjælper med, og med de kræfter mener jeg i første omgang lovgivningen. Vi skal lægge rammerne. Dernæst kommunerne, arbejdsmarkedets parter, men bestemt også de enkelte lokalsamfund og de enkelte arbejdspladser.

Kl. 17.05

Så kunne jeg godt tænke mig, fordi jeg synes, det lidt hører sammen med det her, men jeg må sige, at det er inspireret af en række sager, vi er stødt på i Indfødsretsudvalget, at tage de røde strømper på, selv om jeg ikke var rødstrømpe, dengang det var moderne.

Vi ser en gang imellem beskrivelser af nogle mennesker. Vi ser dem i sammenhæng med, at de søger indfødsret. Det er kvinder, hvor det lyser ud af beskrivelsen, at de er kommet hertil ofte på familiesammenføring. De er måske ikke fysisk, men i hvert fald åndeligt spærret inde i

deres hjem, de har fået mange børn, og de er simpelt hen isoleret fra det danske samfund.

Jeg tror, jeg kan sige, ellers må nogen sige mig imod, at vi bredt hen over det politiske spektrum føler, at de dér kvinder simpelt hen trænger til hjælp til at løsrive sig fra deres hjem, fra det fængsel, som de sidder i, og som de sidder i her i Danmark.

Jeg kan ikke give nogen løsning på det, men jeg synes, det er en naturlig ting at tage op i forbindelse med integration, at der altså er nogle mennesker, som virkelig har det rigtig elendigt.

Vi møder dem, fordi de ikke har lært dansk, og det er selvfølgelig, fordi deres mænd er interesseret i at holde dem væk fra det danske samfund, fra sprogskoler, og hvor de ellers kunne lære dansk.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om fru Else Theill Sørensen selv har nogle ideer om, hvad vi gør ved det problem, hun skitserer, altså det problem, at danske mænd tager f.eks. til Østen og importerer kvinder med hjem til Danmark og gifter sig med dem. Disse kvinder har ingen mulighed for at komme ud blandt andre. De bliver holdt i hjemmet, får ikke mulighed for at lære sproget og har heller ikke rigtig mulighed for at sige fra, for så bliver de udvist.

Jeg synes, det er et utroligt vigtigt problem, der her er blevet taget fat på, og jeg kunne bare godt tænke mig at høre, om den konservative ordfører selv havde et par bud på, hvordan problemet blev løst.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror egentlig nok, at jeg sagde, at jeg ikke havde noget bud på det, men at det glædede mig, at jeg fornemmede i Indfødsretsudvalget, at vi var meget enige om, at det var et problem, og der er ofte større chance for at finde løsninger, når man er meget enig om problemet.

Jeg forstod godt ironien i at omsætte det til danske mænd, der tager til Østen og importerer kvinder, tager dem med hjem og gifter sig med dem. Jeg tror nu ikke, det er så stort et antal som de kvinder, jeg hentydede til, der kommer til Danmark, får en masse børn og bliver holdt inde i et miljø, hvor faderen og måske sønnerne holder moderen og søstrene inde i et kulturmønster, som helt forhindrer dem i at komme ind i det danske samfund.